Fjármálaráðuneytið g:\logreg\beinir\breyt.frv 13. desember 1993.
Tekju- og lagaskrifstofa SO

Erindi nr. Þ 117 / 462
komudagur 18/12 1993

Tillögur um breytingar á frumvarpi til laga um breytingar í skattamálum.

1. 1. gr. frumvarpsins orðast svo:
Við 2. mgr. 2. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo:
Samlagsfélög, með ótakmarkaðri ábyrgð minns eins félagsaðila, geta ekki verið sjálfstæðir skattaðilar.

2. Orðin "á vegum utanríkisráðuneytisins" í 3. gr. frumvarpsins falla niður.

3. Orðin "en þó ekki tekjur er falla undir 3.-9. tölul. C-liðs þeirrar greinar" í b-lið 4. gr. frumvarpsins falla niður.

4. Við 4. gr. frumvarpsins bætast tveir nýir stafliðir, er verða c- og d-liðir, er orðast svo:
c. 3. tölul. orðast svo:
Tap á útistandandi viðskiptakröfum, ábyrgðum og lánveitingum, sem beint tengjast atvinnurekstrinum, á því tekjuári sem eignir þessar sannanlega eru tapaðar.
Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar, sbr. 1. mgr., í árslok, sbr. 2. mgr. 5. tölul. 74. gr., er heimilt að færa niður um allt að 5% og telja þá fjárhæð til frádráttar skattskyldum tekjum.
d. Við 4. tölul., bætist ný málsgrein er verður 2. mgr., er orðast svo:
Sannanlega tapað hlutafé, sem verðbréfasjóðir, skv. lögum nr. 10/1993, um verðbréfasjóði, og fjárfestingafélög, skv. 23. gr. laga nr. 9/1984, hafa fjárfest í, á því tekjuári er hlutafé tapast.
e. 11. tölul. orðast svo:
Mótframlag eigin iðgjalds einstaklings í atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi til lífeyrissjóðs sem hlotið hefur staðfestingu fjármálaráðuneytisins. Frádrátturinn skal ekki vera hærri en 6% af tryggingagjaldsstofni samkvæmt 3. mgr. 6. gr. laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum, en þó ekki hærri en 60% af heildariðgjaldi.

5. 2. efnismálsgrein 10. gr. frumvarpsins orðast svo:
Tekjuskattur sameignarfélaga, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 2. gr., skal vera 41% af tekjuskattsstofni, sbr. 2. tölul. 62. gr.

6. 11. gr. frumvarpsins orðast svo:
Eftirfarandi breytingar verða á 74. gr. laganna:
a. 2. mgr. 5. tölul. orðast svo:
Útistandandi kröfur skal telja til eignar á nafnverði að viðbættum áföllnum vöxtum og verðbótum á höfuðstól, sem miðast við vísitölu í janúar á næsta ári á eftir lok reikningsárs, nema sannað sé að þær séu minna virði. Frá þannig töldu verði útistandandi viðskiptakrafna og lánveitinga er þó heimilt að draga allt að 5% og mynda með því mótreikning fyrir kröfum sem kunna að tapast. Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar í þessu sambandi teljast kröfur, sem stofnast hafa vegna sölu á vörum og þjónustu og aðrar lánveitingar sem beint tengjast atvinnurekstrinum.

b. Við 5. tölul. bætist ný málsgrein er orðast svo:
Útistandandi kröfur á hendur viðurkenndum sjálfseignarstofnunum, sem samhliða veita kröfuhafa íbúðarrétt, má telja til eignar samkvæmt fasteignamati viðkomandi íbúðar.

7. Við frumvarpið bætist ný grein, er verður 13. gr., er orðast svo:
Við 102. gr. A. laganna bætist ný málsgrein, sem verður 6. mgr. er orðast svo:
Við rannsóknaraðgerðir skattrannsóknarstjóra ríkisins skal gætt ákvæða laga um meðferð

opinberra mála eftir því sem við getur átt, m.a. um réttarstöðu grunaðra manna á rannsóknarstigi.

8. Við frumvarpið bætist ný grein, er verður 15., gr. er orðast svo:
Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:
Skattaðila sem fengið hefur að niðurfæra skuldir sem færðar hafa verið niður hjá Stofnlánadeild landbúnaðarins skv. lögum nr. 108/1992 er heimilt að fyrna eignir sem fyrnanlegar eru skv. 32. gr. og tengjast loðdýrabúskap um fjárhæð sem nemur niðurfærslunni. Eignirnar er heimilt að fyrna á því ári þegar skuldirnar eru færðar niður. Ekki má mynda rekstrartap vegna fyrninga samkvæmt þessu ákvæði og ekki má nota þær til að fresta yfirfærslu rekstrartapa frá fyrri árum.

9. 16. gr.frumvarpsins fellur niður.

10. Orðin "við kaup af óskattskyldum aðilum" í 19. gr. frumvarpsins falla niður.

11. 37. gr. frumvarpsins fellur niður.

12. 45. gr. frumvarpsins orðast svo:
Eftirfarandi breytingar verða á tollskrá í viðauka I við tollalög:
1. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1011 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
2. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1019 verði 40 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
3. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1021 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
4. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1029 verði 30 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.

13. Í stað "10%" í 2. tölul. 1. efnismálsgreinar 47. gr. frumvarpsins kemur: 12%

14. Eftirfarandi breytingar verða á 49. gr. frumvarpsins:
a. Í stað "10%" í B-flokki viðauka I kemur: 12%
b. Eftirfarandi tollskrárnúmer falla niður úr B-flokki í viðauka I:

3208.1001	3208.9002	3209.9009	3921.1902
3208.1003	3208.9003	3210.0011	3921.9002
3208.1004	3208.9009	3210.0012	4811.1000
3208.1009	3209.1001	3210.0019	4823.9005
3208.2001	3209.1002	3210.0021	7019.3101
3208.2002	3209.1009	3808.2001	7019.3901
3208.2009	3209.9001	3921.1101	7019.9003
3208.9001	3209.9002	3921.1201	7019.9009

15. Við frumvarpið bætist nýr kafli, sem verður 8. kafli, er orðast svo:

VIII. kafli.
Um breyting á lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands, með síðari breytingum.

51. gr.
3. gr. laganna orðast svo:
Tekjur Útflutningsráðs eru:
1. 0,015% gjald, markaðsgjald, sem lagt er á veltu atvinnufyrirtækja, eins og hún er skilgreind skv. 11. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, að meðtalinni veltu sem undanþegin er virðisaukaskatti skv. 12. gr. þeirra laga,
2. Framlag ríkissjóðs.
3. Þóknun fyrir veitta þjónustu.
4. Sérstök framlög og aðrar tekjur.
Óheimilt er að leggja markaðsgjald við verð á vörum eða þjónustu fyrirtækja.
Markaðsgjald má draga frá tekjum þess rekstrarárs þegar stofn þess myndaðist.

Um álagningu og innheimtu markaðsgjalds fer skv. ákvæðum VIII.-XIV. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, eftir því sem við á og skulu innheimtuaðilar standa skil á innheimtum gjöldum mánaðarlega.

52. gr.

Við lögin bætast þrjú ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

I.

Fjármálaráðherra er heimilt í reglugerð að kveða á um fyrirframgreiðslu markaðsgjalds á árunum 1994-1996, sbr. 110. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

II.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. laga þessara skal leggja á og innheimta markaðsgjald á árunum 1994, 1995 og 1996 samkvæmt því sem hér segir:

a. Fiskvinnsla og iðnaður, þ.m.t. byggingarstarfsemi greiði 0,049% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,037% á árinu 1995, 0,026% og 0,015% frá 1. janúar 1996.
b. Fiskveiðar greiði 0,035% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,028% á árinu 1995, 0,022% og 0,015% frá 1. janúar 1996.
c. Samgöngur greiði 0,022% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,019% á árinu 1995 og 0,017% og 0,015% frá 1. janúar 1996.

Af innheimtu markaðsgjaldi, samkvæmt þessu ákvæði, greiðist kirkjugörðum fjárhæð sem nánar er mælt fyrir um í ákvæði til bráðabirgða við lög nr. 36/1993, um kirkjugarða.

III.

Á árinu 1998 skal endurskoða lög um Útflutningsráð og frá og með árinu 1999 skal álagning markaðsgjalds falla niður hafi lögin þá ekki verið endurskoðuð.

53. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast þegar gildi. Skal í fyrsta sinn lagt á markaðsgjald skv. 51. gr. á árinu 1994 á gjaldstofn ársins 1993.

16. Við frumvarpið bætist nýr kafli, sem verður 9. kafli, er orðast svo:

IX. kafli.

Um breyting á lögum nr. 36/1993, um kirkjugarða.

54. gr.

38. gr. laganna fellur niður og breytast númer annarra greina til samræmis við það.

55. gr.

Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

Til að draga úr áhrifum niðurfellingar aðstöðugjalds sem gjaldstofns fyrir kirkjugarða skal greiða kirkjugörðum hluta af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árunum 1994, 1995 og 1996 samkvæmt lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands, með síðari breytingum. Greiða skal kirkjugörðunum 46% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1994, 36% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1995 og 22% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1996. Einstakir kirkjugarðar fái sama hlutfall þessara greiðslna og þeir höfðu af heildarinnheimtu kirkjugarðsgjalda atvinnurekstrarins á árinu 1993.

56. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast þegar gildi.

Nýprent

Fjármálaráðuneytið g:\logreg\beinir\breyt.frv 13. desember 1993.
Tekju- og lagaskrifstofa SO

Tillögur um breytingar á frumvarpi til laga um breytingar í skattamálum.

1. 1. gr. frumvarpsins orðast svo:
Við 2. mgr. 2. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo:
Samlagsfélög, með ótakmarkaðri ábyrgð minns eins félagsaðila, geta ekki verið sjálfstæðir skattaðilar.

2. Orðin "á vegum utanríkisráðuneytisins" í 3. gr. frumvarpsins falla niður.

3. Orðin "en þó ekki tekjur er falla undir 3.-9. tölul. C-liðs þeirrar greinar" í b-lið 4. gr. frumvarpsins falla niður.

4. Við 4. gr. frumvarpsins bætast tveir nýir stafliðir, er verða c- og d-liðir, er orðast svo:
   c. 3. tölul. orðast svo:
   Tap á útistandandi viðskiptakröfum, ábyrgðum og lánveitingum, sem beint tengjast atvinnurekstrinum, á því tekjuári sem eignir þessar sannanlega eru tapaðar.
   Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar, sbr. 1. mgr., í árslok, sbr. 2. mgr. 5. tölul. 74. gr., er heimilt að færa niður um allt að 5% og telja þá fjárhæð til frádráttar skattskyldum tekjum.
   d. Við 4. tölul., bætist ný málsgrein er verður 2. mgr., er orðast svo:
   Sannanlega tapað hlutafé, sem verðbréfasjóðir, skv. lögum nr. 10/1993, um verðbréfasjóði, og fjárfestingafélög, skv. 23. gr. laga nr. 9/1984, hafa fjárfest í, á því tekjuári er hlutafé tapast.

Ok með 1/1 mg. 9.

5. 2. efnismálsgrein 10. gr. frumvarpsins orðast svo:
Tekjuskattur sameignarfélaga, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 2. gr., skal vera 41% af tekjuskattsstofni, sbr. 2. tölul. 62. gr.

6. 11. gr. frumvarpsins orðast svo:
Eftirfarandi breytingar verða á 74. gr. laganna:
   a. 2. mgr. 5. tölul. orðast svo:
   Útistandandi kröfur skal telja til eignar á nafnverði að viðbættum áföllnum vöxtum og verðbótum á höfuðstól, sem miðast við vísitölu í janúar á næsta ári á eftir lok reikningsárs, nema sannað sé að þær séu minna virði. Frá þannig töldu verði útistandandi viðskiptakrafna og lánveitinga er þó heimilt að draga allt að 5% og mynda með því mótreikning fyrir kröfum sem kunna að tapast. Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar í þessu sambandi teljast kröfur, sem stofnast hafa vegna sölu á vörum og þjónustu og aðrar lánveitingar sem beint tengjast atvinnurekstrinum.

   b. Við 5. tölul. bætist ný málsgrein er orðast svo:
   Útistandandi kröfur á hendur viðurkenndum sjálfseignarstofnunum, sem samhliða veita kröfuhafa íbúðarrétt, má telja til eignar samkvæmt fasteignamati viðkomandi íbúðar.

7. Við frumvarpið bætist ný grein, er verður 13. gr., er orðast svo:
Við 102. gr. A. laganna bætist ný málsgrein, sem verður 6. mgr. er orðast svo:
Við rannsóknaraðgerðir skattrannsóknarstjóra ríkisins skal gætt ákvæða laga um meðferð

opinberra mála eftir því sem við getur átt, m.a. um réttarstöðu grunaðra manna á rannsóknarstigi.

9. 16. gr.frumvarpsins fellur niður.

10. Orðin "við kaup af óskattskyldum aðilum" í 19. gr. frumvarpsins falla niður.

11. 37. gr. frumvarpsins fellur niður.

12. 45. gr. frumvarpsins orðast svo:
Eftirfarandi breytingar verða á tollskrá í viðauka I við tollalög:
1. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1011 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
2. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1019 verði 40 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
3. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1021 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
4. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1029 verði 30 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.

---

15. Við frumvarpið bætist nýr kafli, sem verður 8. kafli, er orðast svo:

VIII. kafli.
Um breyting á lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands, með síðari breytingum.

51. gr.
3. gr. laganna orðast svo:
Tekjur Útflutningsráðs eru:
1. 0,015% gjald, markaðsgjald, sem lagt er á veltu atvinnufyrirtækja, eins og hún er skilgreind skv. 11. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, að meðtalinni veltu sem undanþegin er virðisaukaskatti skv. 12. gr. þeirra laga,
2. Framlag ríkissjóðs.
3. Þóknun fyrir veitta þjónustu.
4. Sérstök framlög og aðrar tekjur.

Óheimilt er að leggja markaðsgjald við verð á vörum eða þjónustu fyrirtækja.
Markaðsgjald má draga frá tekjum þess rekstrarárs þegar stofn þess myndaðist.

Um álagningu og innheimtu markaðsgjalds fer skv. ákvæðum VIII.-XIV. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, eftir því sem við á og skulu innheimtuaðilar standa skil á innheimtum gjöldum mánaðarlega.

52. gr.

Við lögin bætast þrjú ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

I.

Fjármálaráðherra er heimilt í reglugerð að kveða á um fyrirframgreiðslu markaðsgjalds á árunum 1994-1996, sbr. 110. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

II.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr. laga þessara skal leggja á og innheimta markaðsgjald á árunum 1994, 1995 og 1996 samkvæmt því sem hér segir:

a. Fiskvinnsla og iðnaður, þ.m.t. byggingarstarfsemi greiði 0,049% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,037% á árinu 1995, 0,026% og 0,015% frá 1. janúar 1996.
b. Fiskveiðar greiði 0,035% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,028% á árinu 1995, 0,022% og 0,015% frá 1. janúar 1996.
c. Samgöngur greiði 0,022% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,019% á árinu 1995 og 0,017% og 0,015% frá 1. janúar 1996.

Af innheimtu markaðsgjaldi, samkvæmt þessu ákvæði, greiðist kirkjugörðum fjárhæð sem nánar er mælt fyrir um í ákvæði til bráðabirgða við lög nr. 36/1993, um kirkjugarða.

III.

Á árinu 1998 skal endurskoða lög um Útflutningsráð og frá og með árinu 1999 skal álagning markaðsgjalds falla niður hafi lögin þá ekki verið endurskoðuð.

53. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast þegar gildi. Skal í fyrsta sinn lagt á markaðsgjald skv. 51. gr. á árinu 1994 á gjaldstofn ársins 1993.

16. Við frumvarpið bætist nýr kafli, sem verður 9. kafli, er orðast svo:

IX. kafli.

Um breyting á lögum nr. 36/1993, um kirkjugarða.

54. gr.

38. gr. laganna fellur niður og breytast númer annarra greina til samræmis við það.

55. gr.

Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

Til að draga úr áhrifum niðurfellingar aðstöðugjalds sem gjaldstofns fyrir kirkjugarða skal greiða kirkjugörðum hluta af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árunum 1994, 1995 og 1996 samkvæmt lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands, með síðari breytingum. Greiða skal kirkjugörðunum 46% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1994, 36% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á árinu 1995 og 22% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1996. Einstakir kirkjugarðar fái sama hlutfall þessara greiðslna og þeir höfðu af heildarinnheimtu kirkjugarðsgjalda atvinnurekstrarins á árinu 1993.

56. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast þegar gildi.

14. desember 1993.

Tillögur um breytingar á frumvarpi til laga um breytingar í skattamálum.

1. 1. gr. frumvarpsins orðast svo:
Við 2. mgr. 2. gr. laganna bætist nýr málsliður er orðast svo:
Samlagsfélög, með ótakmarkaðri ábyrgð minns eins félagsaðila, geta ekki verið sjálfstæðir skattaðilar.

2. Orðin "á vegum utanríkisráðuneytisins" í 3. gr. frumvarpsins falla niður.

3. 1. efnismálsgrein b-liðar 1. mgr. 4. gr. orðast svo:
Einstakar gjafir til menningarmála, vísindalegra rannsóknastarfa, viðurkenndrar líknarstarfsemi og kirkjufélaga, þó ekki yfir 0,5% af tekjum skv. B-lið 7. gr. á því ári sem gjöf er afhent. Fjármálaráðyerra ákveður með reglugerð hvaða málaflokkar og stofnanir falla undir þennan tölulið.

4. Við 4. gr. frumvarpsins bætast þrír nýir stafliðir, er verða c-, d- og e-liðir, er orðast svo:
   c. 3. tölul. orðast svo:
   Tap á útistandandi viðskiptakröfum, ábyrgðum og lánveitingum, sem beint tengjast atvinnurekstrinum, á því tekjuári sem eignir þessar sannanlega eru tapaðar. Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar, sbr. 1. mgr., í árslok, sbr. 2. mgr. 5. tölul. 74. gr., er heimilt að færa niður um allt að 5% og telja þá fjárhæð til frádráttar skattskyldum tekjum.
   d. Við 4. tölul., bætist ný málsgrein er verður 2. mgr., er orðast svo:
   Sannanlega tapað hlutafé, sem verðbréfasjóðir, skv. lögum nr. 10/1993, um verðbréfasjóði, og fjárfestingafélög, skv. 23. gr. laga nr. 9/1984, hafa fjárfest í, á því tekjuári er hlutafé tapast.
   e. 11. tölul. orðast svo:
   Mótframlag eigin iðgjalds einstaklings í atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi til lífeyrissjóðs sem hlotið hefur staðfestingu fjármálaráðuneytisins. Frádrátturinn skal ekki vera hærri en 6% af tryggingagjaldsstofni samkvæmt 3. mgr. 6. gr. laga nr. 113/1990, um tryggingagjald, með síðari breytingum, en þó ekki hærri en 60% af heildariðgjaldi.

5. 2. efnismálsgrein 10. gr. frumvarpsins orðast svo:
Tekjuskattur sameignarfélaga, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 2. gr., skal vera 41% af tekjuskattsstofni, sbr. 2. tölul. 62. gr.

6. 11. gr. frumvarpsins orðast svo:
Eftirfarandi breytingar verða á 74. gr. laganna:
   a. 2. mgr. 5. tölul. orðast svo:
   Útistandandi kröfur skal telja til eignar á nafnverði að viðbættum áföllnum vöxtum og verðbótum á höfuðstól, sem miðast við vísitölu í janúar á næsta ári á eftir lok reikningsárs, nema sannað sé að þær séu minna virði. Frá þannig töldu verði útistandandi viðskiptakrafna og lánveitinga er þó heimilt að draga allt að 5% og mynda með því mótreikning fyrir kröfum sem kunna að tapast. Útistandandi viðskiptakröfur og lánveitingar í þessu sambandi teljast kröfur, sem stofnast hafa vegna sölu á vörum og þjónustu og aðrar lánveitingar sem beint tengjast atvinnurekstrinum.

   b. Við 5. tölul. bætist ný málsgrein er orðast svo:
   Útistandandi kröfur á hendur viðurkenndum sjálfseignarstofnunum, sem samhliða veita kröfuhafa íbúðarrétt, má telja til eignar samkvæmt fasteignamati viðkomandi íbúðar.

7. Við frumvarpið bætist ný grein, er verður 13. gr., er orðast svo:
Við 102. gr. A. laganna bætist ný málsgrein, sem verður 6. mgr. er orðast svo:
Við rannsóknaraðgerðir skattrannsóknarstjóra ríkisins skal gætt ákvæða laga um meðferð opinberra mála eftir því sem við getur átt, m.a. um réttarstöðu grunaðra manna á rannsóknarstigi.

8. Við frumvarpið bætist ný grein, er verður 15. gr., er orðast svo:
Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:
Skattaðila sem fengið hefur að niðurfæra skuldir sem færðar hafa verið niður hjá Stofnlánadeild landbúnaðarins skv. lögum nr. 108/1992 er heimilt að fyrna eignir sem fyrnanlegar eru skv. 32. gr. og tengjast loðdýrabúskap um fjárhæð sem nemur niðurfærslunni. Eignirnar er heimilt að fyrna á því ári þegar skuldirnar eru færðar niður. Ekki má mynda rekstrartap vegna fyrninga samkvæmt þessu ákvæði og ekki má nota þær til að fresta yfirfærslu rekstrartapa frá fyrri árum.

9. 16. gr. frumvarpsins fellur niður.

10. Orðin "við kaup af óskattskyldum aðilum" í 19. gr. frumvarpsins falla niður.

11. 37. gr. frumvarpsins fellur niður.

12. 45. gr. frumvarpsins orðast svo:
Eftirfarandi breytingar verða á tollskrá í viðauka I við tollalög:
1. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1011 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
2. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1019 verði 40 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
3. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1021 verði 66 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.
4. Tollur í dálki A á vörum í tollskrárnúmeri 1517.1029 verði 30 krónur á hvert kíló, þó þannig að tollurinn verði aldrei hærri en 70% af tollverði vörunnar.

13. Í stað "10%" í 2. tölul. 1. efnismálsgreinar 47. gr. frumvarpsins kemur: 12%

14. Eftirfarandi breytingar verða á 49. gr. frumvarpsins:
a. Í stað "10%" í B-flokki viðauka I kemur: 12%
b. Eftirfarandi tollskrárnúmer falla niður úr B-flokki í viðauka I:

3208.1001	3208.9002	3209.9009	3921.1902
3208.1003	3208.9003	3210.0011	3921.9002
3208.1004	3208.9009	3210.0012	4811.1000
3208.1009	3209.1001	3210.0019	4823.9005
3208.2001	3209.1002	3210.0021	7019.3101
3208.2002	3209.1009	3808.2001	7019.3901
3208.2009	3209.9001	3921.1101	7019.9003
3208.9001	3209.9002	3921.1201	7019.9009

15. Við frumvarpið bætist nýr kafli, sem verður 8. kafli, er orðast svo:

VIII. kafli.
Um breyting á lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands, með síðari breytingum.

51. gr.
3. gr. laganna orðast svo:
Tekjur Útflutningsráðs eru:
1. 0,015% gjald, markaðsgjald, sem lagt er á veltu atvinnufyrirtækja, eins og hún er skilgreind skv. 11. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, að meðtalinni veltu sem undanþegin er virðisaukaskatti skv. 12. gr. þeirra laga,
2. Framlag ríkissjóðs.
3. Þóknun fyrir veitta þjónustu.

4. Sérstök framlög og aðrar tekjur.

Markaðsgjald má draga frá tekjum þess rekstrarárs þegar stofn þess myndaðist. Um álagningu og innheimtu markaðsgjalds fer skv. ákvæðum VIII.-XIV. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, eftir því sem við á og skulu innheimtuaðilar standa skil á innheimtum gjöldum mánaðarlega.

52. gr.

Við lögin bætast fjögur ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

I.

Fjármálaráðherra er heimilt í reglugerð að kveða á um fyrirframgreiðslu markaðsgjalds á árunum 1994-1996, sbr. 110. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

II.

Hjá atvinnufyrirtækjum í eftirfarandi atvinnugreinum skal þrátt fyrir ákvæði 3. gr. laga þessara leggja á markaðsgjald á árunum 1994, 1995 og 1996 vegna veltu áranna 1993, 1994 og 1995 samkvæmt þessu ákvæði.

a. Fiskvinnsla og iðnaður, þ.m.t. byggingarstarfsemi greiði 0,049% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,037% á árinu 1995, 0,026% á árinu 1996.
b. Fiskveiðar greiði 0,035% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,028% á árinu 1995, 0,022% á árinu 1996.
c. Samgöngur greiði 0,022% af gjaldstofni skv. 3. gr. á árinu 1994, 0,019% á árinu 1995 og 0,017% á árinu 1996.

III.

Af innheimtu markaðsgjaldi, samkvæmt lögum þessum greiðist kirkjugörðum fjárhæð sem nánar er mælt fyrir um í ákvæði til bráðabirgða við lög nr. 36/1993, um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu.

IV.

Á árinu 1998 skal endurskoða lög um Útflutningsráð og frá og með árinu 1999 skal álagning markaðsgjalds falla niður hafi lögin þá ekki verið endurskoðuð.

53. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994. Skal í fyrsta sinn lagt á markaðsgjald skv. 51. gr. á árinu 1994 á gjaldstofn ársins 1993.

16. Við frumvarpið bætist nýr kafli, sem verður 9. kafli, er orðast svo:

IX. kafli.

Um breyting á lögum nr. 36/1993, um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu.

54. gr.

38. gr. laganna fellur niður.

55. gr.

Við lögin bætist ákvæði til bráðabirgða er orðast svo:

Greiða skal kirkjugörðum hluta af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árunum 1994, 1995 og 1996 samkvæmt lögum nr. 114/1990, um Útflutningsráð Íslands, með síðari breytingum. Greiða skal kirkjugörðunum 46% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1994, 36% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1995 og 22% af innheimtu markaðsgjaldi sem lagt er á á árinu 1996. Einstakir kirkjugarðar fái sama hlutfall þessara greiðslna og þeir höfðu af heildarinnheimtu kirkjugarðsgjalda atvinnurekstrarins á árinu 1993.

56. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast gildi 1. janúar 1994.